

[Udenrigsministeren]

handlingsproces, at de direkte berørte parter er enige om rammerne og grundlaget herfor.

På denne baggrund støtter Danmark – sammen med sine EF-partnere – aktivt den mellemøstlige fredsproces, som blev indledt i oktober 1991, og hvori palæstinenserne er repræsenteret ved en selvstændig forhandlingsdelegation fra de af Israel besatte områder.

Sammen med de øvrige EF-lande opretholder Danmark en aktiv dialog med de kredse inden for PLO, der har forpligtet sig til en forhandlingsløsning.

Parallelt hermed har vi en oprigtig dialog med de palæstinensere i de besatte områder, der deltager i forhandlingerne med Israel om en fremtidig ordning for de besatte områder.

Det er regeringens klare indtryk, at den nye israelske regering har anlagt en fundamentalt anderledes tilgang til den mellemøstlige fredsproces end den tidligere israelske regering. Allerede gennemførte israelske skridt synes at have tilført processen nyt momentum.

Sammen med konstruktive udspil fra de arabiske og palæstinensiske forhandlingspartnere giver denne udvikling håb om, at parterne er på vej til at engagere sig i egentlige substansforhandlinger.

Ikke mindst i denne fase bør Danmarks bestræbelser være koncentreret om at opfordre samtlige involverede parter, herunder de moderate kredse i PLO, til at fastholde forpligtelsen til fortsatte forhandlinger og til – bl.a. ved tillidsskabende foranstaltninger – at sikre, at disse finder sted i et konstruktivt klima.

Endelig finder jeg grund til at anføre, at Danmarks faste politik om ikke at anerkende regeringer eller organisationer, men alene stater, ikke gør en »officiel« anerkendelse af PLO aktuel.

Spm. nr. S 1056

Til *undervisnings- og forskningsministeren* (18/8 92) af:

Lilli Gyldenkilde (SF):

»Ministeren bedes oplyse, om det er rigtigt, at ansættelse af en elev som salgsassistent (HK-området) afhænger af, om en forretning har en årsomsætning på mindst 1,5 mio. kr., og om der findes en mulighed for, at 2 forretninger kan indgå fælleskontrakt?«

Begrundelse

Der er stor mangel på lære-/praktiksteder for elever, især ude i små samfund, hvor forretningerne ifølge sagens natur ikke er store. De unge får ikke maksimale muligheder for en elevplads, såfremt der er krav som ovenfor omtalt, uden mulighed for, at f.eks. 2 forretninger kan gå sammen om en elev.

Der bør gøres alt, hvad der er muligt, for at skabe elevpladser, som selvfølgelig skal være forsvarlige, så uddannelsen kan blive god nok.

Svar (26/8 92):

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg har fået oplyst, at Ankenævnet vedrørende praktikvirksomheder ved behandling af nogle konkrete sager er blevet bekendt med, at Det Faglige Udvalg for Detailhandelsuddannelser har udarbejdet nedre kriterier for virksomhedernes årsomsætning inden for brancherne. Ankenævnet opfatter de ovennævnte kriterier som et arbejdsredskab for det faglige udvalg. Det faglige udvalg skal uanset dette vejledende kriterium foretage et konkret skøn i den enkelte sag med henblik på, om virksomheden ud fra en samlet vurdering kan give eleven en tilfredsstillende uddannelse.

Jeg kan endvidere oplyse, at 2 virksomheder kan deles om at uddanne en elev efter reglerne om kombinationsaftaler. Ifølge § 17 i bekendtgørelse om optagelse, uddannelsesaftaler m.v. i erhvervsuddannelserne kan en uddannelsesaftale omfatte flere virksomheder. Endvidere kan en virksomhed ved aftalen forpligte sig til at lade en del af elevens uddannelse gennemføre i en anden virksomhed efter nærmere aftale mellem virksomhederne.

Spm. nr. S 1060

Til *arbejdsministeren* (19/8 92) af:

Lilli Gyldenkilde (SF):

»Er der noget til hinder for, at kommuner, der eventuelt opretter et serviceselskab og påtager sig administration for små virksomheder med under 5 ansatte, udarbejder et regelsæt, hvorefter pågældende arbejdsgiver betaler et acontobeløb hver fjortende dag for at undgå, at kommunerne kommer til at betale eventuelle restancer, den pågældende kommer i til det offentlige?«